

[Formanden.]

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 14³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Afgørelse af Formandens Forslag med Hensyn til Behandlingen af:*

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af den i Washington den 9. April 1941 undertegnede Overenskomst mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater om Grønlands Forsvar.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af den i Washington den 9. April 1941 undertegnede Overenskomst mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater om Grønlands Forsvar.

3) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 349 af 22. August 1941 samt om Danmarks kommunistiske Partis Repræsentation paa Rigsdagen.

Mødet hævet Kl. 13⁵⁰.

3die Møde.

Onsdag den 16. Maj Kl. 14³⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af den i Washington den 9. April 1941 undertegnede Overenskomst mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater om Grønlands Forsvar.

Formanden: Mit Forslag gaar, som nævnt, ud paa, at det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning underkastes 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling, dog saaledes, at de herfor fastsatte Frister ikke vil komme til Anvendelse. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg mit Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af den i Washington den 9. April 1941 undertegnede Overenskomst mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater om Grønlands Forsvar.

Udenrigsministeren (Christmas Møller): Jeg tror, det er med en ganske særlig Bevægelse, det høje Ting modtager dette Forslag til Beslutning. Denne Traktat var Præsident Franklin D. Roosevelts Haandslag til Danmark, og jeg føler mig i Overensstemmelse med hele Folketinget, naar jeg beder om Tilladelse til at udtrykke Rigsdagens og Ministeriets Følelser over for den afdøde Præsident.

Det tør uden Overdrivelse siges, at Franklin D. Roosevelts Eftermæle vil blive, at han var en af Verdens største Statsmænd, og hans Navn vil lyse i Amerikas Historie ved Siden af George Washington og Abraham Lincoln.

Allerede før Krigen, i Præsident Roosevelts første Regeringsaar, henrev han os ved den klare Forstaaelse, han havde for Smaamandens Vel, ved at gennemføre de høje Idealer, som han, De forenede Stater og Verden senere kom til at kæmpe for. Med Beundring saa vi paa, hvorledes han fulgte Begivenhederne i Europa og med enestaaende Klarsyn saa, hvad der vilde ske, hvorledes han ledede sit Folk paa mesterlig Vis, forberedende sig paa den enorme Krigsindsats, som blev Amerikas. Og da Roosevelt gennem sine sidste Præsidentaar i hvert Fald i sin Krigspolitik blev hele det amerikanske Folks Leder, var der Tryghed i Verden hos alle dem, der kæmpede for Ret og Sandhed. Det var bittert og sørgeligt, at Roosevelt ikke fik Lov til at opleve selve Sejren i Europa, til hvilken han havde bidraget i en saa enorm Udstrækning; men han levede længe nok til at se, at den snart maatte komme. Det danske Folk kunde ikke paa Roosevelts Dødsdag give Udtryk for sine Følelser. Vor da rigtige Presse, den illegale, gjorde det. Vi vil her fra Regering og Rigsdag i Dag give Udtryk for, hvad vi den 12. April følte ved denne store Statsmands Død, og vi vil ogsaa give Udtryk for vor Glæde over, at Roosevelts Efterfølger og Ven, Præsident Truman, paa saa smuk en Maade gav Udtryk for, hvorledes Verdenspolitikken vilde blive den samme. Vi mindes Franklin D. Roosevelts store Statsmandsgerning. Han blev i Virkeligheden en af Krigens faldne Soldater, ikke paa Slagmarken, men ved det over-